

- Vanaf augustus 2012 sneeuwt een groot aantal van onze dove, doofblinde, ernstig slechthorende leerlingen en leerlingen met taalspraakstoornissen onder binnen het regulier onderwijs omdat ze niet de juiste begeleiding en ondersteuning zullen krijgen. De vraag is of het reguliere onderwijs ooit in staat is deze gespecialiseerde vorm van onderwijs te verzorgen. Daarom vind ik het belangrijk dat begeleiding door cluster 2 onderwijs ook voor onze leerlingen in het reguliere onderwijs bij wet geregeld wordt.
- *Communicatie en taal zijn onmisbaar in ons leven en in de ontwikkeling van kinderen. Het zijn basisvoorwaarden die alleen door het behouden en ontwikkelen van expertise op deze groep geboden kan worden. Noodzakelijke kennis raakt versnipperd en gaat verloren als deze ondersteuning over de vele individuele scholen en door het hele land gespreid wordt. Behandel cluster 2 daarom op alle punten als cluster 1.*
- Onderzoek (*Roeters 2008*) bevestigt dat cluster 2 scholen bij uitstek de juiste kennis en expertise hebben om de verschillen in onderwijsbehoefte binnen haar leerling populatie goed af te stemmen. Ook blijkt dat deze aanpak een preventieve waarde heeft en vervolgproblematiek voorkomt. Preventieve begeleiding moet daarom terug in het pakket van cluster 2.
- U kunt als Minister zorgen dat het regulier onderwijs gebruik *moet* maken van de reeds beschikbare expertise binnen het cluster 2 onderwijs.
- Kan de Minister ons garanderen dat de noodzakelijke kennis en expertise van een uitgebreid taalaanbod, zoals die nu in cluster 2 door de ambulante begeleiding aangeboden wordt, behouden blijft als de leerlingen in het regulier onderwijs zitten?
- Er is een enorme kloof tussen de expertise van cluster 2 scholen en de kennis binnen de reguliere school met betrekking tot de zorg voor leerlingen met een beperking in communicatie en taal. De ambulante begeleider vanuit het speciaal onderwijs overbrugt deze kloof. Ouders maken zich ernstig zorgen wie er straks voor hun kind gaat zorgen, wie kan de verantwoordelijkheid nemen voor de specifieke communicatie die voorwaardelijk is voor deze kinderen?
- De ambulante begeleider is bij uitstek in staat de zorg rondom de leerling te organiseren en met behulp van zijn of haar expertise de leraar in het regulier onderwijs te coachen. Deze werkwijze voorziet in een goede kwalitatieve vorm van passend en thuisnabij onderwijs. Wie neemt deze rol straks over?
- De ingrepen in het speciaal onderwijs zullen leiden tot “verschraling” van het aanbod in de diepte en de breedte. De kans dat leerlingen van cluster 2 met een goede intelligentie straks met de juiste diploma’s van school komen en doorstromen naar de reguliere arbeidsmarkt wordt kleiner. Het reguliere onderwijs is niet in staat dit op te pakken omdat daar geen prioriteit ligt en geen hoge score te halen valt. Met andere woorden: kinderen met kansen op uitstroom met diploma vallen straks tussen wal en schip!
- IK vraag me af of scholen in het MBO de specifieke expertise die nodig is voor de begeleiding van deelnemers met een beperking zullen ‘inkopen’ bij expertisecentra. Of gaan deze scholen eerst ‘zelf iets proberen’ als zij zelf het budget beheren? Ik maak me ernstige zorgen over de kwaliteit van de begeleiding die onze deelnemers straks geboden wordt. Ik vraag u de wet aan te passen zodat de MBO instellingen verplicht worden de expertise van cluster 2 in te zetten voor de dove, slechthorende, doofblinde deelnemer of deelnemer met een taalspraakstoornis.
- Er is geen onderbouwing te vinden voor het feit dat er voor een groot deel van onze leerlingen zo fors wordt ingegrepen in de ambulante begeleiding.
- Leerlingen met een ernstige taalspraakstoornis kunnen de begeleiding die zij nodig hebben in het regulier onderwijs straks niet meer krijgen. Daardoor bestaat er een reële kans dat zij sneller instromen in het speciaal onderwijs of wel langer op een cluster 2 school blijven.